

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Kraków, dnia 1 marca 2013 r.

Poz. 1773

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR WN-II.4131.1.5.2013

WOJEWODY MAŁOPOLSKIEGO

z dnia 28 lutego 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591; zm. Dz.U. z 2002 r., Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r., Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r., Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r., Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 r., Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218; z 2008 r., Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r., Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675; z 2011 r., Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281; z 2012 r., poz. 567; z 2013 r., poz. 153) **stwierdzam nieważność uchwały Nr XVII/175/13 Rady Gminy Wiśniowa z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie ustalenia stawki opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych – w części § 1 w zakresie słowa „netto”.**

UZASADNIENIE

W dniu 24 stycznia 2013 r. Rada Gminy Wiśniowa podjęła uchwałę Nr XVII/175/13 w sprawie ustalenia stawki opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych. W § 1 uchwały Rada Gminy Wiśniowa ustaliła, iż stawka opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Wiśniowa, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Wiśniowa, wynosi **0,05 zł netto** za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym dla przewozu osób.

W wyniku dokonanej oceny legalności rzeczony uchwały organ nadzoru kwestionuje jej zgodność z prawem w zakresie, w jakim stanowi ona, iż wskazana w § 1 uchwały wysokość opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu na terenie przystanku komunikacyjnego wynosi 0,05 zł **netto**.

I tak, organ nadzoru podnosi, co następuje.

Zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym – zgodnie z przepisem art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011 r., Nr 5, poz. 13, z późn. zm.) za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Zgodnie z tym przepisem stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad. W myśl natomiast normy ujętej w art. 16 ust. 5 tej ustawy stawka opłaty nie może być wyższa niż 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym oraz 1 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na dworcu. Z kolei zgodnie z ust. 7 tego przepisu opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, stanowią dochód tej jednostki i są przeznaczane na utrzymanie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz na realizację zadań określonych w art. 18 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w przypadku, gdy ich organizatorem jest gmina.

Jak wynika z wyżej przywołanych unormowań, stawka opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym nie może wynieść więcej niż 0,05 zł. Ustawa o publicznym transporcie zbiorowym w przepisie art. 16 ust. 5 nie precyzuje, czy wymienione w niej stawki opłat odpowiednio 0,05 zł oraz 1 zł są stawkami brutto czy netto, niemniej jednak wskazane w niej stawki opłat są stawkami najwyższymi maksymalnymi, jakie mogą być pobierane za jedno zatrzymanie środka transportu. Powyższe oznacza, iż niezależnie od tego, czy pobierana opłata zawiera w sobie podatek od towarów i usług, to i tak może być ona pobrana w wysokości nie wyższej niż wskazana w przepisie art. 16 ust. 5 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

W ocenie organu nadzoru użycie przez Radę Gminy Wiśniowa sformułowania, iż stawka opłaty za jedno zatrzymanie wynosi 0,05 zł netto sugeruje, iż do stawki tej należy doliczyć odpowiednią wartość podatku, co z kolei spowoduje, iż stawka opłaty za jedno zatrzymanie będzie wyższa niż wynikająca z przepisu art. 16 ust. 5 wyżej przywołanej ustawy. Taki sposób uregulowania wysokości stawki opłaty jak w kwestionowanej uchwale rażąco narusza w ocenie organu nadzoru przepis art. 16 ust. 5 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, a zatem sformułowanie sugerujące w rzeczywistości wyższą stawkę aniżeli wskazana w przepisach prawa, winno zostać wyeliminowane z obowiązującego porządku prawnego.

Także w sytuacji, kiedy stawka opłaty wskazana w wyżej przywołanym przepisie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym nie podlegałaby opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, to także wówczas sformułowanie użyte w kwestionowanej uchwale, iż stawka opłaty wynosi 0,05 zł netto skutkowałoby tym, iż użycie słowa „netto” byłoby w takiej sytuacji bezprzedmiotowe.

Organ nadzoru wskazuje w tym miejscu, iż w orzecznictwie sądowoadministracyjnym rozważane było zagadnienie, czy wskazana w art. 16 ust. 5 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym stawka opłaty jest opłatą wchodzącą w zakres władztwa publicznego wykonywanego przez organ władzy publicznej, a zatem mającą charakter publicznoprawny, co wyklucza opodatkowanie podatkiem od towarów i usług, czy też jest opłatą o charakterze cywilnoprawnym i podlega opodatkowaniu tym podatkiem. I tak, w myśl poglądu wyrażonego w uzasadnieniu do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 25 stycznia 2012 r., sygn. akt I SA/Kr 1966/11, ustalanie i pobieranie **opłat** (a więc danin publicznych) za korzystanie z przestanków komunikacyjnych jest formą sprawowania władztwa publicznego, a środki pozyskane przez gminę z tytułu pobierania opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z **przystanków** komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być wydatkowane wyłącznie na cele wskazane w ustawie o publicznym transporcie drogowym, co przemawia za stanowiskiem, iż **opłata** za korzystanie z **przystanków** jest daniną publiczną, a organ wykonujący te czynności jako organ władzy publicznej nie jest w tym zakresie podatnikiem podatku od towarów i usług. Podobne stanowisko zajął także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 5 września 2012 r., sygn. akt I SA/Łd 792/12.

Z kolei stanowisko przeciwne do wyżej zaprezentowanego zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 24 września 2012 r., sygn. akt III SA/Gl 577/12; w ocenie Sądu – w przedstawionym stanie faktycznym i prawnym opłata pobierana za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest gmina, ma charakter cywilnoprawny, i podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Organ nadzoru, wydając niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, nie zajmuje stanowiska potwierdzającego lub odrzucającego którykolwiek z przywołanych wyżej poglądów reprezentowanych przez sądy administracyjne w wyżej przywołanych wyrokach. W ocenie organu nadzoru, niezależnie od uznania, czy stawka opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, o której mowa w art. 16 ust. 5 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, czy też nie temu opodatkowaniu nie podlega, winna być nie wyższa niż wskazana w tym przepisie. Określenie tej stawki przez organ stanowiący gminy na maksymalnym dopuszczalnym ustawowo poziomie z jednoczesnym użyciem sformułowania, iż jest to stawka netto, sugeruje, iż w istocie realnie pobierana przez jednostkę samorządu terytorialnego opłata może być wyższa aniżeli jej dopuszczalna maksymalna ustawowo określona wysokość.

Reasumując, przedmiotowa uchwała Rady Gminy Wiśniowa, określająca stawkę opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest gmina, na poziomie wyższym niż wynikający z ustawy, w ocenie organu nadzoru w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny.

Na marginesie organ nadzoru wskazuje także, iż w podstawie prawnej tej uchwały wskazano, iż została ona podjęta na podstawie ustawy o publicznym transporcie drogowym. Organ nadzoru wyjaśnia, iż w tym zakresie nastąpiła w jego ocenie omyłka w przywołaniu tytułu właściwego aktu prawnego stanowiącego podstawę do podjęcia przedmiotowej uchwały, a to z tego względu, iż pozostałe dane identyfikujące właściwy akt prawny zostały przywołane w podstawie prawnej tej uchwały w sposób prawidłowy.

Powyżej podniesione argumenty czynią zatem zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego stosownie do postanowień art. 13 pkt 8a) ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz.U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.).

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie.

Winno się ją wnieść za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Małopolskiego

Zastępca Dyrektora
Wydziału Prawnego i Nadzoru

Radca Prawny
Artur Słowik